

Til § 5

Bestemmelsen regulerer spørgsmålet om rejnsning af faderskabssag i tilfælde, hvor faderskabet er registreret efter bestemmelserne i §§ 1-3, herunder på grundlag af en anerkendelse efter § 14, eller hvor der efter § 14 er sket anerkendelse i statsamtet efter barnets fødsel.

Bestemmelsen gælder derimod ikke, hvor faderskabet er anerkendt over for retten efter § 19. Sådanne anerkendelser er - med forbehold for reglerne om genoptagelse i kapitel 4 - endelige.

Registreringer og anerkendelser, der er omfattet af bestemmelsen, er foreløbige i seks måneder efter, at barnet er født. Inden for denne periode kan moderen, faderen eller en særlig værge for barnet efter *stk. 1* rejse faderskabssag ved statsamtet. Adgangen er fri og er således bl.a. ikke betinget af, at det sandsynliggøres, at en anden mand er barnets far. Den såkaldte anerkendelseslære finder heller ikke anvendelse.

Fristen regnes efter bestemmelsen fra barnets fødsel og ikke fra registreringen eller anerkendelsen. Den afbrydes ved statsamtets modtagelse af anmodningen. Overskrides fristen, kan faderskabssag ikke rejses efter bestemmelsen. Der må i så fald gås frem efter reglerne om genoptagelse i kapitel 4.

Rejses der inden for fristen faderskabssag, anses den mand, der er registreret som far eller har anerkendt faderskabet, som far til barnet, indtil andet måtte følge af statsamtets eller rettens behandling af sagen. Det er således i de nævnte tilfælde ikke muligt for en mand at frigøre sig fra faderskabet alene ved at rejse faderskabssag, ligesom det ikke er muligt for moderen at fratage manden hans faderskab alene ved at rejse sag.

Efter *stk. 2* omfatter retten til at rejse faderskabssag også faderens dødsbo i tilfælde, hvor faderskab er registreret efter § 1 om ægtemænds faderskab. Det vil navnlig kunne være relevant, hvis ægtemanden er død før barnets fødsel, jf. den foreslåede bestemmelse i § 1, *stk. 3*. Bestemmelsen er imidlertid ikke begrænset til disse tilfælde. Har ægtemanden inden sin død selv rejst sag, indtræder dødsboet i sagen.

Dødsboets adgang til at rejse faderskabssag gælder efter bestemmelsen ikke, hvis den afdøde må anses for at have anerkendt barnet som sit. Dødsboets adgang til at rejse sag er således mere begrænset end mandens egen.

Den afdøde må anses for at have anerkendt barnet som sit, hvis han udtrykkeligt eller stiltiende over for omverdenen har behandlet barnet som sit eget. Om dette er tilfældet, må bero på en konkret vurdering af de foreliggende oplysninger. Reglen bygger på den

såkaldte anerkendelseslære, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.12.

Dødsboet efter andre fædre end dem, der er nævnt i bestemmelsen - herunder mænd, hvis faderskab er registreret på grundlag af en erklæring efter § 2 - kan ikke rejse faderskabssag. Sådanne dødsboer kan indtræde i faderskabssager, som faderen allerede har rejst før sin død, eller rejse sag om genoptagelse efter de nærmere regler i kapitel 4.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.3 og 2.4.

Til § 6

Efter bestemmelsens *stk. 1* kan faderskabssag over for statsamtet rejses af en mand, som har haft seksuelt forhold til moderen i konceptionsperioden. Bestemmelsen har praktisk betydning for mænd, som ikke allerede er inddraget i faderskabssagen i kraft af reglerne i §§ 4 og 5, jf. § 9, *stk. 1*, nr. 4.

Det er efter bestemmelsen uden betydning, om det i forvejen er registreret, hvem der er barnets far.

Efter bestemmelsen er adgangen til at rejse faderskabssag imidlertid begrænset af den foreslåede bestemmelse i § 10. Sag kan således ikke rejses, hvis afgørende hensyn til barnet taler imod, at manden kan blive barnets far. Der henvises nærmere til bemærkningerne til den nævnte bestemmelse.

Den ret, der hjemles i bestemmelsen, kan anvendes til selv at rejse sag, hvis sag ikke tidligere er rejst, til at indtræde i en verserende sag og til at få »genbehandle« en sag, der allerede har været rejst i statsamtet, uanset om faderskab her er fastslået.

Retten til at rejse faderskabssag afskæres ikke af, at barnet er bortadopteret. Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.14.

Anmodning om, at der rejses sag, skal efter *stk. 1*, 2. pkt., være skriftlig, og den skal indgives inden seks måneder efter barnets fødsel. Verserer der imidlertid på tidspunktet for anmodningen fortsat en faderskabssag, kan manden indtræde i denne sag, selv om fristen er overskredet.

Er fristen i øvrigt overskredet, må anmodningen afvises. Spørgsmålet vil i så fald kun kunne prøves, såfremt der sker genoptagelse efter de nærmere regler i kapitel 4.

Retten til at få prøvet spørgsmålet om faderskab tilkommer efter bestemmelsen den, der har haft seksuelt forhold til moderen i den periode, hvor hun blev gravid. Bekræfter moderen, at der har været et sådant forhold, må statsamtet i almindelighed lægge oplysningen herom til grund og inddrage den pågældende mand i sagen.